

РЕШЕНИЕ

№ 490

гр. София, 28.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 21.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **10647** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 563/2012г. от 18.09.2012г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно. Жалбоподателят счита, че решението не е издадено при спазване на установената от закона форма. Сочи се, че комисията е следвало да се произнесе с наказателно постановление. При издаването на решението жалбоподателят счита, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Не е спазен срокът по чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД, както и не е индивидуализирано наказанието с оглед тежестта на извършеното нарушение. Моли съдът да обяви нищожността на Решение № 563/2012г. от 18.09.2012г. на КЗЛД, алтернативно да отмени решението или да измени същото в частта му относно размерът на наложената санкция. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител юрк. Б., поддържа жалбата по съображения изложени в съдебно заседание и писмени бележки. Моли съдът да уважи жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ чрез процесуалния си представител юрк. Ч., оспорва жалбата. Счита, че е спазена формата на акта, поради което акта не е нищожен. Аргумент е и произнасянето на смесения петчленен състав от съдии на ВАС и ВКС. Твърди, че жалбоподателят, въпреки петкратното поканване за представяне на доказателства и оказване на съдействие, не е указал такава, поради което издаденият административен акт е правилен и законосъобразен.

Моли съдът да отхвърли жалбата и по съображения изложени в писменото становище за изпращане на административната преписка. Претендира разноски. Направено е възражение за прекомерност на исканото юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Е. К. Д. оспорва жалбата. Моли съдът да я отхвърли и да потвърди решението на КЗЛД.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, съгласно чл. 38, ал. 6 във връзка с ал. 2 от ЗЗЛД и Определение № 65 от 31.10.2013г. по дело № 68/2013г. на Смесен петчленен състав на Върховният административен съд и Върховният касационен съд. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата, е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че решението на КЗЛД е връчено на жалбоподателя на 20.09.2012г., видно от представената по делото обратна разписка. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От доказателствата се установява следното от фактическа страна.

От представените по делото писмо на Комисията за защита на потребителите рег. № 796/14.02.2012г., приложената към него жалба, жалба рег. № 563/02.02.2012г. и разменената кореспонденция между КЗЛД, Ев. Д., [фирма] и „Ню геймс О.” се установява, че по повод на жалба от Е. К. Д. е образувано административно производство по повод изложени от г-жа Д. твърдения за неправомерно обработване на личните и данни от страна на [фирма] и [фирма] във връзка с организирана от последния хазартна игра осъществена с телекомуникационно средство, съгласно Разрешение № И-350 от 12.03.2012г. на председателя на Държавна комисия по хазарта. Във връзка с постъпилата жалба с писмо изх. № 563/12/ от 10.02.2012г. [фирма] е уведомен за образуваното административно производство. Предоставен е 7-дневен срок от получаване на съобщението за изразяване на становище по изнесените в жалбата твърдения, представяне на договора сключен с Б. АД, информация от къде и по какъв начин са се снабдили с личните данни на жалбоподателката, както и да представи всички относими към случая документи. Писмото е получено от адресата на 14.02.2012г., видно от приложената по делото обратна разписка. В последствие, поради непредставянето на исканите документи (по делото не са представени доказателства за представянето им) с писмо от 09.03.2012г (получено на 13.03.2012г.); 04.04.2012г. (не са представени доказателства за получаването на това писмо); 18.05.2012г. (получено на 21.05.2012г.); 08.06.2012г. (получено на 11.06.2012г.), намиращи се на л. 88-104 от делото, от жалбоподателя са изискани същите документи. Видно от Протокол № 27 от 04.07.2012г. на КЗЛД (л. 111 от делото) поради непредставяне на исканите документи, КЗЛД е взела решение на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД да наложи административно наказание на [фирма] за извършено нарушение на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, а именно неосказване на съдействие на КЗЛД при упражняване на правомощията и – имуществена санкция в размер на 6000 лв. На 18.09.2012г. е издадено процесното Решение № 563/2012г., с което на [фирма] на основание чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД е наложено административно наказание –

имуществена санкция в размер на 6 000 лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД – отказ от съдействие на Комисията при упражняване на правомощията и.

Останалите представени по делото доказателства съдът намира за неотнормими към спора, поради което няма да ги обсъжда, доколкото те касаят постановеното решение № 563/2012г. от 23.01.2013г., което не е предмет на настоящото дело.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на Комисията като колективен орган (чл. 38 ЗЗЛД) и отделно на нейните членове (чл. 12 вр. чл. 43 ЗЗЛД). В този смисъл Решение № 9556 от 08.07.2010г. на ВАС по адм. дело № 1934/2010г. 5-чл. състав. Следователно органите, които осъществяват контрол за спазване на ЗЗЛД са: 1. Комисията на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 по реда на чл. 38 и чл. 39 от ЗЗЛД и 2. председателят на КЗЛД и членовете на комисията или упълномощени от тях лица от администрацията на основание чл. 12 ЗЗЛД. Редът, по който се осъществяват двата вида контрол е различен. Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно чл. 38, ал. 2 с решение. Съгласно дадените от закона в този случай правомощия тя постановява решение, с което може да се произнесе в следния смисъл: а) да даде задължителни предписания, б) да определи срок за отстраняване на нарушението и в) да наложи административно наказание. В случаите по чл. 12 ЗЗЛД се развирва производство по реда на ЗАНН. Предвидените в чл. 42 и чл. 42а от ЗЗЛД административни наказания – глоба и имуществена санкция, въпреки че се намират в глава осма „Административнонаказателни разпоредби” на ЗЗЛД, могат да се прилагат и в двете производства за реализиране на контролните правомощия на КЗЛД. В този смисъл е съдебната практика относно правото на КЗЛД да налага наказания с решения (акт издаден по реда на АПК), а не с наказателни постановления (издадени по реда на ЗАНН). С оглед гореизложеното и вземайки предвид Определение № 65/31.10.2013г. по дело № 68/2013г., постановено по повдигнат спор за подсъдност, съдът намира, че процесното решение е издадено от компетентен орган в съответствие с предоставената му от закона възможност, поради което същото не е нищожно и възраженията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни.

При издаване на решението не е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон противно на твърденията на жалбоподателя. Наложено наказание е индивидуализирано по вид и размер. Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД всички лица, които обработват лични данни, са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. Това е общо правило, въведено от законодателя с оглед осигуряване възможност на Комисията като колективен орган и на лицата по чл. 12, ал. 1 от ЗЗЛД

да изпълнят правомощията си. В разпоредбата на чл. 42, ал. 8 ЗЗЛД е предвидена възможност за налагане на санкция при отказ от съдействие - за отказ от съдействие на комисията във връзка с контролните й правомощия лицата се наказват с глоба или с имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв. От представените по делото доказателства се установи, че жалбоподателят, въпреки че конституиран като ответна страна в образуваното пред КЗЛД производство, започнало по жалба на физическо лице, не е предоставило поисканите му от Комисията документи, за което е било приканено многократно. Видно от съдържането на изпратените до дружеството писма, от последното са искани доказателства за договорните му взаимоотношения с [фирма], от къде и по какъв начин се е снабдило с личните данни на сезиралото комисията лице и всички относими доказателства. Исканата информация е относно основния въпрос, които следва да прецени ответника – дали е имало неправомерно обработване на лични данни. Непредоставяйки исканите доказателства, [фирма] е отказало съдействие на Комисията във връзка с контролните и правомощия, което е довело до трудност при изясняване на относимата фактическа обстановка и съответно постановяване на крайния акт на Комисията по жалбата, с която е била сезирана. От жалбоподателя в настоящото производство не е искано само становище, а са искани конкретни доказателства, необходими на ответника за произнасянето му. Поради непредставянето му КЗЛД се е възползвала от законовата възможност да ангажирана отговорността на дружеството за неосигуряване на необходимото съдействие. Възражението, че Комисията не се е произнесла в срока по чл. 38, ал. 2 е неоснователно. Първо, защото този срок е инструктивен и след изтичането му не се отнема правомощието на Комисията да се произнесе. Второ забавянето за произнасяне на Комисията се дължи и на поведението на [фирма].

Съдът намира за неоснователно искането на жалбоподателя за намаляване на размера на наложената санкция на законовия минимум. Първо, защото санкцията е определена към средния размер. Второ, защото преди налагането и, ответникът многократно е дал възможност на жалбоподателя за представяне на исканите документи, като непредставянето им е забавило произнасянето на комисията по жалбата, с която е сезиран, мотиви за което се съдържат в оспорваното решение. В правото на ответника е да определи размерът на наказанието в законово определените граници, като в случая размерът на санкцията е определен съобразно поведението на жалбоподателя.

Въз основа на гореизложеното и като взе предвид, че оспореното решение е издадено в производство по чл. 38 от ЗЗЛД, настоящият съдебен състав намира, че административния акт е издаден от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия, в съответствие с материалния закон и при спазване на установените административнопроизводствени правила.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК и с оглед Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 563/2012г. от 18.09.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК [ЕГН] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: